Sygn. akt: KIO 3844/26

WYROK

Warszawa, dnia 2 października 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza **- w składzie:**

Przewodnicząca: Barbara Loba
Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2026 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 4 sierpnia 2026 r. przez odwołującego wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego - ArjoHuntleigh Polska spółka
z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Komornikach,

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Uniwersytecki Szpital Kliniczny
w Poznaniu,

przy udziale wykonawcy - Konkret spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Chełmnie – uczestnika postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża odwołującego wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego - ArjoHuntleigh Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Komornikach i:
2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę
3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną tytułem wynagrodzenia pełnomocnika przez odwołującego wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego - ArjoHuntleigh Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Komornikach, jak również kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego - Uniwersytecki Szpital Kliniczny
w Poznaniu tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
2.2. zasądza od odwołującego wykonawcy ubiegającego się o udzielenie zamówienia publicznego - ArjoHuntleigh Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą
w Komornikach na rzecz zamawiającego - Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Poznaniu kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.
Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:……..……..

Sygn. akt: KIO 3844/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – Uniwersytecki Szpital Kliniczny w Poznaniu – prowadzi postępowanie
o udzielenie zamówienia publicznego pn.: „Zakup łóżek szpitalnych wraz z szafkami na potrzeby wyposażenia modułów 3-5 CZSK oraz modułów 1-2 i istniejących jednostek USK
w Poznaniu”.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej OJ S 110/2026 w dniu 10 czerwca 2026 r. pod numerem 398554-2026.

Postępowanie prowadzone jest w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy
z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (t.j.: Dz. U. z 2026 r. poz. 793), zwanej dalej ustawą Pzp.

W dniu 4 sierpnia 2026 r. odwołujący wykonawca ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego ArjoHuntleigh Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w Komornikach (dalej: odwołujący), wniósł odwołanie wobec czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, zarzucając zamawiającemu naruszenie:
1. art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 218 ust. 2 ustawy Pzp przez bezpodstawne uznanie, że treść oferty odwołującego jest niezgodna z warunkami zamówienia, podczas gdy zaoferowane łóżko z płynną regulacją 400–855 mm osiąga każdą wysokość wymaganą przez zamawiającego, w tym 770 mm, 800 mm i 820 mm, a dodatkowe 35 mm stanowi rozszerzenie funkcjonalności, nie zaś brak wymaganej przez zamawiającego cechy;
2. art. 16 pkt 1–3 ustawy Pzp przez naruszenie zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności wskutek przyjęcia po terminie składania ofert najbardziej restrykcyjnej wykładni niejednoznacznego parametru
i wykorzystania jej do wyeliminowania konkurencyjnej oferty odwołującego;
3. art. 17 ust. 1 ustawy Pzp przez dokonanie wyboru w sposób niezapewniający najlepszej jakości dostaw w ramach posiadanych środków oraz efektywności zamówienia,
w szczególności przez wyeliminowanie urządzenia posiadającego szerszą i bezpieczną funkcjonalność, za niższą cenę ofertową, bez wykazania jakiejkolwiek obiektywnej potrzeby ograniczenia maksymalnej wysokości do 820 mm;
4. art. 223 ust. 1 ustawy Pzp przez zaniechanie wezwania odwołującego do wyjaśnienia, że regulacja łóżka obejmuje wszystkie wysokości pośrednie, a dostęp pacjenta do pełnego zakresu może zostać ograniczony przez personel – jeżeli zamawiający miał w tym zakresie jakiekolwiek wątpliwości;
5. art. 239 ust. 1 ustawy Pzp przez wybór oferty Konkret spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Chełmnie jako najkorzystniejszej po uprzednim bezpodstawnym odrzuceniu oferty odwołującego i z pominięciem konieczności porównania wszystkich ofert niepodlegających odrzuceniu.

W oparciu o tak postawione zarzuty odwołujący wniósł o:
- uwzględnienie odwołania w całości,
- nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty Konkret spółka
z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Chełmnie w pakiecie nr 1,
- nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności odrzucenia oferty odwołującego
w pakiecie nr 1,
- nakazanie zamawiającemu powtórzenia badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty odwołującego;

Odwołujący argumentował, że posiada interes w uzyskaniu zamówienia w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp. Złożył bowiem ofertę w pakiecie nr 1, jest profesjonalnym dostawcą wyrobów medycznych i pozostaje zdolny do prawidłowej realizacji zamówienia. Gdyby oferta nie została bezpodstawnie odrzucona, podlegałaby ocenie wraz z ofertą Konkret spółka
z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Chełmnie i mogłaby zostać wybrana jako najkorzystniejsza. Szkoda odwołującego ma charakter bezpośredni. Wskutek zaskarżonych czynności odwołujący został pozbawiony możliwości uzyskania zamówienia, osiągnięcia przychodu i zysku z jego realizacji oraz referencji. Naruszenia mają zatem istotny wpływ na wynik postępowania.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i stwierdziła:

Odwołanie nie zawiera braków formalnych, od odwołania uiszczono wpis, nie zaistniały przesłanki określone w art. 528 ustawy Pzp, skutkujące odrzuceniem odwołania, odwołujący posiada interes w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, uprawniający do złożenia odwołania.

Do postępowania odwoławczego zachowując termin ustawowy oraz wskazując interes
w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść zamawiającego, zgłosił skuteczne przystąpienie po stronie zamawiającego wykonawca Konkret spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Chełmnie (dalej: przystępujący).

Izba dokonała ustaleń faktycznych w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, tj. w szczególności dokumentację przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie oświadczeń stron oraz dowodów z dokumentów przez nie składanych, które w całości zostały przez Izbę przyjęte w poczet materiału dowodowego. Dowody mające znaczenie dla rozstrzygnięcia zostały powołane w dalszej części uzasadnienia.

Izba ustaliła następujący stan faktyczny i prawny:

Zgodnie z informacją zamawiającego z dnia 18 sierpnia 2026 r. wartość zamówienia przekracza progi unijne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

Jak wynika z rozdziału IV Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej: SWZ) przedmiotem zamówienia jest zakup łóżek

szpitalnych wraz z szafkami na potrzeby wyposażenia modułów 3-5 CZSK oraz modułów 1-2 i istniejących jednostek USK w Poznaniu. Przedmiot zamówienia został podzielony na pakiety (części).

W poz. 28 Szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia (dalej: OPZ) zamawiający wpisał: „Regulacja elektryczna wysokości leża, w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)".

W odpowiedzi na ogłoszenie o zamówieniu w zakresie pakietu 1 oferty złożyli: odwołujący za cenę 4 340 206,80 zł oraz przystępujący za cenę 4 683 400,56 zł.

W formularzu ofertowym w poz. 28 odwołujący w wierszu „Regulacja elektryczna wysokości leża, w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)" wpisał „Tak", zaś w kolumnie „Wartość oferowana - podać proponowane rozwiązanie i wskazać dokument przedmiotowy wraz
z numer strony na potwierdzenie spełniania parametru" odwołujący umieścił następujący zapis: „Regulacja elektryczna wysokości leża, w zakresie od 400mm do 855mm. Zgodnie
z oświadczeniem producenta". Zgodnie z oświadczeniem producenta, łóżko ma elektrycznie regulowany zakres wysokości — (w zależności od wyboru kół) -b od 380 mm do maksymalnie 835 mm. Koła blokowane centralnie mają średnicę 125 mm lub 150 mm i są to koła pojedyncze lub podwójne. Zakres wysokości leża — Tente Single (pojedyncze) z kołami125 mm wynosi od 38,0 do 83,5 cm (+/-5 mm)

W dniu 27 lipca 2026 r. zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty w pakiecie 1, za którą uznał ofertę przystępującego. Jednocześnie zamawiający odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. W uzasadnieniu faktycznym zamawiający wskazał, że w pakiecie 1 wymagał zaoferowania łóżek typu I wyposażonych w elektryczną regulację wysokości leża w zakresie od 350 mm do 770 mm (± 50 mm), zgodnie z wymaganiami określonymi w Opisie Przedmiotu Zamówienia. W toku badania i oceny ofert zamawiający ustalił, na podstawie dokumentów złożonych wraz z ofertą przez odwołującego, w szczególności Szczegółowego Opisu Przedmiotu Zamówienia, że zaoferowane łóżka typu I posiadają elektryczną regulację wysokości leża w zakresie od 400 mm do 855 mm. Parametry zaoferowanego przedmiotu zamówienia nie odpowiadają zatem wymaganiom określonym przez zamawiającego w Opisie Przedmiotu Zamówienia, gdyż oferowany zakres regulacji wysokości leża wykracza poza dopuszczalne wartości. W związku z tym oferta jest niezgodna z warunkami zamówienia określonymi w Specyfikacji Warunków Zamówienia, co skutkuje koniecznością jej odrzucenia.

Zdaniem odwołującego, stanowisko zamawiającego jest błędne, albowiem oparte na założeniu, że wskazane w Opisie Przedmiotu Zamówienia (dalej: OPZ) wartości wyznaczały nieprzekraczalne granice konstrukcyjne urządzenia. Tymczasem założenie takie nie wynika
z treści OPZ. Zamawiający nie posłużył się określeniami „maksymalnie", „nie więcej niż" ani nie wskazał, że możliwość ustawienia leża powyżej określonego poziomu jest niedopuszczalna. OPZ nie stanowił, że maksymalna możliwa wysokość leża nie może przekroczyć 820 mm. Zamawiający nie wskazał również, że urządzenie ma być konstrukcyjnie pozbawione możliwości podniesienia leża wyżej. Zwrot „regulacja wysokości leża w zakresie od 350 mm do 770 mm (±50 mm)" można racjonalnie rozumieć jako określenie funkcjonalnego zakresu, który urządzenie musi zapewnić. Należy w tym miejscu pojęciowo odróżnić dwa przypadki. Pierwszy zachodzi wtedy, gdy urządzenie nie osiąga wymaganej wartości — wówczas występuje realny brak techniczny. Drugi zachodzi wtedy, gdy urządzenie osiąga każdą wymaganą wartość, lecz dodatkowo może pracować poza wymaganym przedziałem. Łóżko zaoferowane przez odwołującego należy wyłącznie do drugiej kategorii. Wymaganie „regulacja w zakresie" opisuje zdolność do pracy w określonym obszarze. Nie jest równoznaczne z wymaganiem, aby konstrukcyjne punkty końcowe mechanizmu pokrywały się dokładnie z wartościami wskazanymi w OPZ. Takie znaczenie wynikałoby dopiero ze sformułowania typu „maksymalna wysokość nie większa niż 820 mm" albo „zakres wyłącznie 400–820 mm". Żadnego takiego zastrzeżenia nie ustanowiono. Nie dochodzi również do zastępowania parametru innym, rzekomo równoważnym.

Odwołujący nie twierdzi, że 855 mm ma zastąpić 820 mm. Przeciwnie — oferowany model rzeczywiście osiąga 820 mm, a więc spełnia parametr literalnie. Wartość 855 mm jest następnym, dodatkowym punktem tego samego ciągłego zakresu. Jeżeli zamawiający nie miał pewności czy zakres 400–855 mm oznacza możliwość ustawienia każdej wartości pośredniej, powinien był wezwać odwołującego do wyjaśnienia treści oferty. Jednocześnie, jeżeli zamawiający zamierzał ustanowić bezwzględny zakaz posiadania szerszego zakresu, powinien był wyrazić to jednoznacznie. Nie może jednak zamawiający tworzyć takiego zakazu dopiero podczas oceny ofert.

OPZ wymagał zapewnienia określonego zakresu regulacji łóżka, a nie pozbawienia urządzenia możliwości dalszego podniesienia leża. Dolna wartość zaoferowanego przez odwołującego zakresu – 400 mm – mieści się wprost w tolerancji przewidzianej przez zamawiającego dla wartości 350 mm (350 mm + 50 mm). Jednocześnie łóżko odwołującego może zostać ustawione na wysokości wymaganej przez zamawiającego, w tym na poziomie 770 mm. Zaoferowane łóżko

posiada płynną elektryczną regulację od 400 mm do 855 mm. Oznacza to możliwość osiągnięcia każdej wysokości pośredniej. Łóżko może zostać ustawione na 770 mm, 800 mm i 820 mm oraz na każdej innej wysokości mieszczącej się między wartościami granicznymi. Przy uwzględnieniu przewidzianej w OPZ tolerancji zamawiający dopuścił, aby dolne położenie leża wynosiło 400 mm, a urządzenie odwołującego dokładnie taką wartość osiąga. Jednocześnie urządzenie osiąga zarówno wartość nominalną górnego położenia 770 mm, jak i wartość 820 mm odpowiadającą odchyleniu o +50 mm. Spór nie dotyczy zatem braku możliwości osiągnięcia którejkolwiek z wysokości wskazanych przez zamawiającego, lecz wyłącznie tego, czy urządzenie może dodatkowo pozwalać na dalsze podniesienie leża o 35 mm. Zakazu posiadania takiej dodatkowej funkcjonalności zamawiający w OPZ jednoznacznie nie ustanowił.

W przedmiotowej sprawie zachodzi pełna inkluzja zbiorów - każda wysokość, którą zamawiający uznał za dopuszczalną i potrzebną, jest osiągalna przez oferowane urządzenie. Nie istnieje ani jeden punkt wymaganego przez zamawiającego obszaru regulacji, którego łóżko odwołującego nie mogłoby osiągnąć. Z technicznego punktu widzenia wartość 855 mm opisuje wyłącznie skrajne położenie mechanizmu podnoszenia. Nie oznacza ona, że leże pracuje wyłącznie na tej wysokości, że zatrzymuje się skokowo dopiero na 855 mm ani że personel jest zobowiązany korzystać z pełnego zakresu. Regulacja jest ciągła, a ruch może zostać zatrzymany na dowolnej wysokości, w szczególności dokładnie na 770 mm albo 820 mm. Zamawiający otrzymuje zatem dokładnie tę funkcję, którą opisał: możliwość regulowania wysokości w całym wymaganym obszarze. Dodatkowa możliwość podniesienia leża o dalsze 35 mm nie wyłącza, nie ogranicza i nie modyfikuje pracy na wysokości 820 mm. Maksymalna wartość oznacza jedynie dodatkową zdolność urządzenia, a nie obowiązek korzystania z niej.

Oferowane przez odwołującego urządzenie zapewnia zatem korzystanie z całego wymaganego funkcjonalnie zakresu. Dodatkowa możliwość regulacji nie usuwa, nie ogranicza ani nie modyfikuje żadnej funkcji wymaganej w OPZ. Personel nie jest zobowiązany do ustawiania leża na maksymalnej wysokości. Wyższa pozycja jest jedynie dodatkową możliwością, mogącą ułatwiać wykonywanie czynności medycznych i pielęgnacyjnych oraz dostosowanie wysokości do wzrostu personelu. Parametr regulacji wysokości należy oceniać przez pryzmat jego celu klinicznego. Ma on umożliwić dostosowanie położenia pacjenta do czynności pielęgnacyjnych, diagnostycznych, zabiegowych i transferowych oraz do wzrostu personelu. Cel ten jest spełniony w całości. Szerszy górny zakres może wręcz ułatwiać ergonomiczne wykonywanie czynności przez wyższych członków personelu, ograniczając konieczność pochylania się. Co istotne zamawiający nie wykazał przeciwnego skutku klinicznego. Dodatkowe 35 mm nie zmienia gabarytów łóżka w położeniach używanych przez zamawiającego, nie odbiera możliwości ustawienia pozycji transportowej ani pielęgnacyjnej
i nie powoduje utraty żadnej funkcji opisanej w OPZ. Sposób rozumowania zamawiającego prowadziłby do paradoksu: urządzenie, które potrafi wykonać wszystko, czego oczekuje zamawiający, zostaje uznane za niezgodne z OPZ tylko dlatego, że potrafi dodatkowo wykonać więcej. Taki rezultat nie znajduje uzasadnienia ani w funkcji parametru, ani
w bezpieczeństwie, ani w zasadach racjonalnego udzielania zamówień publicznych. Zamawiający nie wykazał w uzasadnieniu odrzucenia oferty odwołującego, aby możliwość podniesienia leża do 855 mm powodowała utratę którejkolwiek funkcji wymaganej przez zamawiającego, wpływała negatywnie na bezpieczeństwo pacjenta lub personelu, naruszała jakąkolwiek normę albo wymaganie dotyczące wyrobu medycznego bądź była sprzeczna
z obiektywną potrzebą kliniczną wskazaną w OPZ. Odrzucenie oferty nastąpiło zatem nie dlatego, że odwołujący nie zapewnił wymaganej funkcjonalności, lecz dlatego, że zaoferowane urządzenie posiada funkcjonalność szerszą. Taki sposób oceny jest nadmiernie formalistyczny i pozostaje sprzeczny z zasadą proporcjonalności oraz efektywnego udzielania zamówień.

Na potwierdzenie powyższego stanowiska odwołujący złożył dowód z dokumentu w postaci opinii technicznej z dnia 27 lipca 2026 r. Jak podał odwołujący opinia została sporządzona
w celu oceny parametru elektrycznej regulacji wysokości leża w postępowaniu nr DZP/151/2026 oraz jego wpływu na funkcjonalność, bezpieczeństwo użytkowania i realizację wymagań użytkownika. Z oceny technicznej wynika jednoznacznie, że konstrukcja pozwala osiągnąć każdą wysokość pośrednią pomiędzy 400 mm i 855 mm. Łóżko może więc pracować między innymi na poziomie 770 mm, 800 mm i 820 mm. Wartość 855 mm nie zastępuje ani nie eliminuje wysokości wymaganych przez zamawiającego, lecz wyłącznie rozszerza dostępny zakres pracy. Opinia potwierdza ponadto, że dodatkowe 35 mm nie powoduje utraty funkcji, pogorszenia ergonomii ani parametrów eksploatacyjnych oraz nie wpływa negatywnie na stabilność konstrukcji czy bezpieczeństwo użytkowe. Personel może również ograniczać lub blokować wybrane funkcje regulacyjne, dlatego pacjent nie musi mieć dostępu do pełnego zakresu regulacji. Wysokość maksymalna nie może być traktowana w oderwaniu od zachowania urządzenia w całym zakresie roboczym. Skoro łóżko jest stabilne i bezpieczne również przy 855 mm, to tym bardziej spełnia wymagania bezpieczeństwa przy każdej niższej wysokości objętej OPZ. Zamawiający nie przedstawił żadnego badania, normy, instrukcji klinicznej ani analizy ryzyka, z której wynikałoby, że możliwość osiągnięcia 855 mm pogarsza pracę urządzenia przy 820 mm. Możliwość blokowania

lub ograniczania funkcji dodatkowo eliminuje hipotetyczną obawę, że pacjent mógłby samodzielnie ustawić niepożądaną wysokość a personel zachowuje kontrolę nad regulacją. Tym samym dodatkowa funkcjonalność nie generuje ryzyka, które mogłoby usprawiedliwiać eliminację oferty.

Odwołujący upatruje potwierdzenia swojego stanowiska również w wykładni systemowej postanowień OPZ obowiązującego w pakiecie nr 1. Analiza sposobu sformułowania poszczególnych parametrów wskazuje w jego ocenie, że zamawiający rozróżniał wymagania ustanawiające nieprzekraczalną wartość maksymalną od wymagań określających minimalną funkcjonalność albo oczekiwany zakres pracy urządzenia. Jeżeli zamawiający zamierzał ustanowić bezwzględną wartość maksymalną, posługiwał się wprost sformułowaniami „maksymalnie", „maksymalna" albo równoważnymi określeniami jednoznacznie wyznaczającymi górną granicę dopuszczalnego parametru. Przykładowo w parametrze nr 3 zamawiający wymagał urządzenia „O wymiarach całkowitych maksymalnie 2240 mm × 1000 mm". W parametrze nr 47, dotyczącym materaca, wskazał natomiast: „Materac o wysokości maksymalnie 140 mm". W obu przypadkach zamawiający wyraźnie zakomunikował wykonawcom, że podana wartość stanowi nieprzekraczalną granicę. Zaoferowanie łóżka
o wymiarach większych niż 2240 mm × 1000 mm albo materaca wyższego niż 140 mm mogłoby być zatem ocenione jako niespełnienie jednoznacznie określonego parametru maksymalnego. Zamawiający równie konsekwentnie posługiwał się określeniami ustanawiającymi wartości minimalne. Przykładowo:
- w parametrze nr 4 wymagał wymiarów leża „min. 1980 mm × 870 mm";
- w parametrze nr 5 – leża „min. 4-sekcyjnego", w tym „min. 3 ruchome sekcje";
- w parametrze nr 37 – bezpiecznego obciążenia roboczego na poziomie „minimum 250 kg";
- w parametrze nr 41 – „minimum 4 gniazd/tulei" do montażu dodatkowego wyposażenia;
- w parametrze nr 42 – kół o średnicy „min. 125 mm";
- w parametrze nr 45 – „minimum 1 akumulatora";
- w parametrze nr 50 – „minimum 2 szt." haczyków po każdej stronie łóżka;
- w parametrze nr 62 dotyczącym szafki – kół o średnicy „min. 50 mm";
- w parametrze nr 66 – możliwości zablokowania blatu w „minimum 2 pośrednich pozycjach".

Sposób redakcji OPZ dowodzi, że zamawiający potrafił w sposób jednoznaczny określić zarówno wartości minimalne, jak i maksymalne. Tymczasem w spornym parametrze nr 28 nie użył określenia „maksymalna wysokość leża 820 mm", „wysokość nie większa niż 820 mm", „górna granica regulacji maksymalnie 820 mm" ani innego równoważnego sformułowania,
z którego wynikałby zakaz posiadania przez urządzenie szerszego zakresu regulacji.

Postanowienie to opisuje funkcję regulacji i obszar wysokości, który urządzenie powinno zapewniać, ale nie stanowi wprost, że mechanizm podnoszenia musi konstrukcyjnie kończyć pracę najpóźniej na wysokości 820 mm. Jest to szczególnie istotne w zestawieniu
z parametrami nr 3 i 47, w których zamawiający, zamierzając ustanowić wartość nieprzekraczalną, posłużył się jednoznacznym określeniem „maksymalnie". Nie można pominąć również tego, że w sąsiednich parametrach nr 29–31 zamawiający posłużył się analogiczną konstrukcją redakcyjną, wskazując:
- regulację części plecowej „60 stopni (+/− 10 stopni)";
- regulację części nożnej „30 stopni (+/− 5 stopni)";
- regulację pozycji Trendelenburga i anty-Trendelenburga „16 stopni (+/− 4 stopni)".
Także w tych postanowieniach zamawiający nie użył zwrotów „maksymalnie", „nie więcej niż" ani „wyłącznie". Potwierdza to, że OPZ nie posługiwał się jednolitą i jednoznaczną techniką legislacyjną, według której każda wartość podana z tolerancją automatycznie oznaczała bezwzględny zakaz posiadania przez urządzenie większych możliwości technicznych.

Odwołujący oświadczył, że dostrzega, iż nie każde przekroczenie wartości określonej w OPZ musi być dopuszczalne, decydujące znaczenie ma bowiem funkcja konkretnego parametru oraz jednoznaczność ustanowionego ograniczenia. W przypadku wymiarów zewnętrznych łóżka lub wysokości materaca wartość maksymalna może być uzasadniona ograniczeniami przestrzennymi, kompatybilnością albo sposobem użytkowania sprzętu. Zamawiający wyraził wówczas maksymalny charakter wymagania wprost. W odniesieniu do regulacji wysokości leża nie wskazał natomiast żadnej potrzeby klinicznej, technicznej ani przestrzennej, która wymagałaby konstrukcyjnego uniemożliwienia podniesienia leża powyżej 820 mm. Jeżeli rzeczywistym zamiarem zamawiającego było wykluczenie urządzeń umożliwiających pracę powyżej 820 mm, powinien był nadać parametrowi nr 28 brzmienie analogiczne do zastosowanego w parametrach nr 3 i 47, wskazując przykładowo: „maksymalna wysokość leża nie większa niż 820 mm" albo „górna granica regulacji maksymalnie 820 mm". Zamawiający nie może dopiero po otwarciu ofert uzupełniać treści OPZ o niewyrażony wcześniej

zakaz i na tej podstawie stosować wobec wykonawcy sankcji odrzucenia oferty. W konsekwencji wewnętrzna systematyka OPZ nie potwierdza interpretacji przyjętej w informacji o odrzuceniu oferty. Przeciwnie, wykazuje co najmniej obiektywną niejednoznaczność spornego wymagania. Skoro autor dokumentacji w innych pozycjach jednoznacznie wskazywał nieprzekraczalne wartości maksymalne, a w parametrze nr 28 tego nie uczynił, powstała wątpliwość nie może być rozstrzygana na niekorzyść odwołującego po upływie terminu składania ofert.

Odrzucenie oferty odwołującego narusza zatem art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, ponieważ zamawiający nie wykazał merytorycznej niezgodności oferowanego sprzętu z warunkami zamówienia. Jednocześnie czynność ta narusza art. 16 pkt 1–3 oraz art. 17 ust. 1 ustawy Pzp przez niezachowanie zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości, proporcjonalności i efektywności. Przyjęta przez zamawiającego wykładnia eliminuje ofertę zapewniającą wymaganą funkcjonalność wyłącznie z powodu zaoferowania dodatkowej możliwości technicznej. W rezultacie zamawiający pozbawia się możliwości porównania konkurencyjnych ofert i prowadzi do wyboru rozwiązania jednego dostawcy. Sposób oceny oferty odwołującego powinien zresztą zostać rozpatrzony także w kontekście wcześniejszego przebiegu przedmiotowego postępowania. Odwołujący od początku prowadzonego postępowania wskazywał, że narzucenie przez zamawiającego zupełnie nieuzasadnionych potrzebami zamawiającego parametrów jest ograniczeniem konkurencji postępowania i nie wynika z jego faktycznych potrzeb. Mimo takich argumentów zamawiający usiłował wprowadzić do OPZ parametry eliminujące każdą firmę poza przystępującym.
O skuteczności takiego działania świadczy fakt, że poza pakietem 1, w którym ofertę złożył odwołujący (co musiało zostać poprzedzone złożeniem odwołania do KIO, aby wymóc na zamawiającym usunięcie parametrów eliminujących konkurencję), w postępowaniu nie wpłynęła żadna inna oferta oprócz oferty przystępującego. Co więcej w sprawie prowadzonej pod sygn. akt KIO 3000/26 zamawiający przyznał, że opis przedmiotu zamówienia został sporządzony z naruszeniem art. 99 ust. 4 w zw. z art. 16 ustawy Pzp w sposób wprost wskazujący na rozwiązania techniczne firmy przystępującego. Obecnie wszystkie pakiety przyznano temu wykonawcy, a konkurencyjną ofertę odwołującego w pakiecie nr 1 odrzucono, mimo że zaoferowany sprzęt pozwala na regulację łóżka w zakresie określonym przez zamawiającego.

Odwołujący wskazał, że wybór oferty najkorzystniejszej został dokonany po bezpodstawnym usunięciu z konkurencji jego oferty. Art. 239 ust. 1 ustawy Pzp wymaga wyboru spośród ofert niepodlegających odrzuceniu. Po unieważnieniu odrzucenia konieczne jest ponowne badanie, punktacja i porównanie ofert. Równocześnie odrzucenie należy oceniać w świetle całego postępowania, które od pierwszej wersji OPZ było ukierunkowane na sprzęt przystępującego. Zamawiający przyznał naruszenie konkurencji, lecz późniejsze czynności nadal prowadziły do tego samego rezultatu. Restrykcyjna wykładnia jednego parametru stała się instrumentem eliminacji oferty konkurencyjnej. Najpierw stworzono OPZ odpowiadający modelom oferowanym przez przystępującego. Następnie zamawiający sam przyznał naruszenie art. 99 ust. 4 i art. 16 ustawy Pzp. Później część tych samych preferencji zachował w zmienionej redakcji lub w kryteriach jakościowych. Wreszcie, na etapie badania ofert, konkurencyjną ofertę odwołującego wyeliminował wskutek restrykcyjnej interpretacji parametru, która nie wynikała jednoznacznie z OPZ. Ten ciąg zdarzeń wskazuje, że postępowanie od początku mogło być ukierunkowane na rozwiązania oferowane przez przystępującego. Ostateczny wybór przystępującego we wszystkich pakietach jest dokładnie tym skutkiem rynkowym, przed którym odwołujący ostrzegał we wcześniejszym odwołaniu i korespondencji z zamawiającym. Skutkiem odrzucenia oferty odwołującego jest ograniczenie realnej konkurencji cenowej
w pakiecie nr 1 oraz wybór oferty droższej. W konsekwencji konieczne jest unieważnienie zarówno odrzucenia oferty odwołującego, jak i wyboru przystępującego, a następnie przeprowadzenie rzeczywistej, funkcjonalnej i zgodnej z zasadami ustawy Pzp oceny ofert.

Przystępujący wniósł o oddalenie odwołania. Podkreślił, że sformułowanie „w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)" jest zrozumiałe na pierwszy rzut oka i nie powinno budzić wątpliwości. Oznacza ono, że zamawiający co do zasady wymaga łóżka o wysokości leża regulowanej w zakresie od 350 mm do 770 mm, natomiast dopuszcza 50 mm tolerancję wymiarową dla obu tych wartości i to w każdą ze stron. Zatem wymagania zamawiającego spełniać będzie nie tylko łóżko z regulacją leża w zakresie 350-770 mm, ale także:
- łóżko z mniejszym zakresem regulacji, jednak nie mniejszym niż 400-720 mm;
- łóżko z większym zakresem regulacji, jednak nie większym niż 320-820 mm.

Gdyby faktycznie było tak, że zamawiający wymagał jedynie zapewnienia określonego minimalnego zakresu regulacji wysokości leża, a dopuszczałby zakres dowolnie wyższy, to zupełnie bezsensowne byłoby posłużenie się przez zamawiającego sformułowaniem „+/- 50 mm". Ze sformułowania „w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)" wynika jednoznacznie, że minimalny zakres regulacji wysokości leża łóżka musi wynosić 400-720 mm. Gdyby więc rzeczywiście zamawiający wymagał jedynie zagwarantowania tego minimalnego zakresu, a dopuszczał dowolnie każdy

większy, to z całą pewnością zamawiający nie miałby najmniejszej potrzeby posłużenia się zwrotem: „w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)". Mógłby bowiem wówczas po prostu zapisać, że wymaga łóżka z regulacją wysokości leża w zakresie od 400 mm do 720 mm. Tymczasem Zamawiający posłużył się zupełnie innym sformułowaniem: „w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)". W szczególności +/- 50 mm, liczone od wartości uśrednionej, wskazuje jednoznacznie, że zamawiający określił nie tylko minimalny, ale także maksymalny zakres regulacji wysokości leża. Plus 50 mm oznacza nic innego, jak największą dopuszczalną granicę zakresu regulacji wysokości leża. Zatem górna granica wysokości regulacji leża nie może wykroczyć o więcej niż 50 mm od wartości 770 mm, co daje maksymalną dopuszczalną wysokość leża na poziomie 820 mm. Tak samo należy interpretować minus przy liczbie 50 mm, a mianowicie że minimalny zakres regulacji wysokości leża nie może wykraczać o więcej niż 50 mm od podanych przez zamawiającego wymiarów granicznych. Dlatego też zamawiający nie musiał dla opisu przedmiotowego wymogu posługiwać się sformułowaniami w rodzaju „maksymalnie" lub „minimalnie", ponieważ semantyczną funkcję takich sformułowań spełnia w tym przypadku wyrażenie „+/-".

Przystępujący wskazał, że identycznie postąpił zamawiający dla opisu niektórych innych wymaganych parametrów przedmiotu zamówienia (w pakiecie nr 1), gdzie również maksymalne i minimalne zakresy wymaganej wartości określił przy użyciu sformułowania
„+/-", na przykład:
- pkt. 29 – „Regulacja elektryczna części plecowej 60 stopni. (+/- 10 stopni)"
- pkt. 30 – „Regulacja elektryczna części nożnej 30 stopni. (+/- 5 stopni)"
- pkt. 31 – „Regulacja elektryczna pozycji Trendelenburga i antyTrendelenburga 16 stopni (+/- 4 stopni)".

Tak samo postąpił zamawiający przy opisie wymiarów szafki (pkt 53):
▪ Wysokość : 85 cm, +/-10 cm
▪ Głębokość : 45 cm, +/-10 cm
▪ Szerokość: 50 cm, +/-10cm
▪ Regulacja wysokości blatu bocznego: 68 – 115 cm, +/-10 cm
▪ Wymiary blatu bocznego: 35-60 cm, +/- 10cm".

Przystępujący zauważył następnie, że w odniesieniu do najwyższej dopuszczalnej wysokości leża wartość ta ukształtowana została przez zamawiającego na poziomie 820 mm (770 + 50). Ustalenie maksymalnej dopuszczalnej regulacji wysokości leża na tym właśnie poziomie jest w pełni zasadne z uwagi biomechanikę pracy personelu oraz stabilność konstrukcyjną łóżka. Podniesienie konstrukcji powyżej 820 mm (do czego trzeba doliczyć jeszcze grubość materaca) przy relatywnie wąskim leżu (minimalna dopuszczona przez zamawiającego szerokość leża wynosi 870 mm – pkt 4 opisu wymagań dla pakietu nr 1) drastycznie przesuwa środek ciężkości do góry. Przy nacisku bocznym (np. gdy pacjent gwałtownie oprze się
o barierki) lub podczas transportu przez progi, łóżko wysunięte wyżej niż 820 mm mogłoby ulec niebezpiecznemu przechyleniu lub wywróceniu. Wysokość ok. 800–820 mm to zazwyczaj również standardowa wysokość profesjonalnych kozetek lekarskich i stołów operacyjnych. Ograniczenie maksymalnej wysokości leża łóżka do 820 mm bez wątpienia ułatwi zatem przenoszenie pacjenta z łóżka na kozetkę / stół operacyjny lub odwrotnie. Ustawienie wysokości leża łóżka powyżej 820 mm skutkuje również wymuszoną, nienaturalną pozycja rąk personelu. Na przykład dla średniego wzrostu pielęgniarki lub lekarza (ok. 165–175 cm) leże znajduje się w takim wypadku powyżej linii łokcia. Zmusza to do pracy z uniesionymi ramionami i barkami, co szybko prowadzi do bolesnego napięcia mięśni karku i ramion. Ustawienie wysokości leża powyżej 820 mm drastycznie wpływa również na możliwość wykonania reanimacji (resuscytacji krążeniowooddechowej). Aby skutecznie prowadzić ucisk klatki piersiowej, ratownik musi pochylić się nad pacjentem pod kątem prostym i wykorzystać masę własnego ciała. Jeśli leże znajduje się powyżej 820 mm, prawidłowa reanimacja jest fizycznie niemożliwa bez wchodzenia na podest.

Za niezrozumiały przystępujący uznał argument odwołującego, że „sposób oceny oferty odwołującego powinien zresztą zostać rozpatrzony także w kontekście wcześniejszego przebiegu przedmiotowego postępowania". Okoliczność, że oferta odwołującego jest ewidentnie niezgodna z wymogiem zamawiającego, nie ma bowiem żadnego związku
z wcześniejszym przebiegiem postępowania. Odwołujący próbuje podeprzeć swoją argumentację faktem, że uprzednio złożył już odwołanie wobec treści SWZ, a Zamawiający to odwołanie uznał i dokonał zmiany opisu przedmiotu zamówienia. Jeśli odwołujący kwestionuje nowy opis przedmiotu zamówienia, to powinien był wnieść odwołanie wobec treści nowych dokumentów zamówienia. Nie uczynił tego jednak w ustawowym terminie, a obecnie skarży się wyłącznie na czynność zamawiającego polegającą na odrzuceniu jego oferty, co miało swą przyczynę w tym, że jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Jakiekolwiek zarzuty odwołującego na temat rzekomego „nieuzasadnionego ograniczenia konkurencji na gruncie przedmiotowego postępowania" są w ocenie przystępującego dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy zupełnie bezprzedmiotowe.

Zamawiający w odpowiedzi wniósł o oddalenie odwołania. Podkreślił, że odwołujący złożył ofertę w pakiecie nr 1, deklarując w poz. 28 OPZ Tabela: „Regulacja elektryczna wysokości leża, w zakresie od 400mm do 855mm", ze wskazaniem źródła potwierdzenia: „Zgodnie
z oświadczeniem producenta", co znajduje potwierdzenie w OPZ wypełnionym przez odwołującego (plik „… zmiana_09_07_2026sig"), str. 4, poz. 28.

Zamawiający podkreślił, że istotą konstrukcji tolerancyjnej jest wyznaczenie granic dopuszczalnego odstępstwa od wartości nominalnej. Symbol „± X" oznacza: nie więcej niż
o X w górę i nie więcej niż o X w dół. Tolerancja pozbawiona granicy górnej przestaje być tolerancją, a staje się wymaganiem minimalnym, którego zamawiający nie ustanowił i którego nie sposób z treści poz. 28 OPZ (Tabela) wyprowadzić jako wykładnię językową obowiązującą w przedmiotowym postępowaniu.

Racją ustanowienia górnej granicy jest sama decyzja o posłużeniu się konstrukcją tolerancyjną, która to decyzja została zakomunikowana wszystkim wykonawcom w treści dokumentów zamówienia na etapie umożliwiającym jej zakwestionowanie. Ten zapis nie został zaskarżony przez żadnego z potencjalnych wykonawców, w tym przez odwołującego
i przystępującego.

Zamawiający wywodził następnie, że stanowisko jakoby notacja tolerancyjna pełniła funkcję wyłącznie „dopuszczającą" to jest jedynie sanującą niedobór względem wartości pożądanej, nie ograniczając nadwyżki, nie dałoby się pogodzić z treścią i funkcją poz. 28 OPZ (Tabela),
z trzech poniżej wykazanych przyczyn.
- po pierwsze z samego brzmienie postanowienia. Zamawiający nie posłużył się sformułowaniem „nie mniej niż", „co najmniej" ani „co najmniej w zakresie od … do …". Napisał: „w zakresie od 350 mm do 770 mm". Przyimek „do" oznacza kres, nie punkt wyjścia. Postanowienie zakreśla przedział zamknięty z obu stron, a notacja „(+/- 50 mm)" określa dopuszczalne odchylenie każdej z jego granic — w obu kierunkach. Odczytanie proponowane przez odwołującego wymagałoby dopisania do postanowienia słów, których w nim nie ma
w obowiązujących dokumentach zamówienia;
- po drugie z konsekwencji braku granicy. Przy wykładni, którą narzuca odwołujący parametr w poz. 28 OPZ (Tabela) nie zawierałby żadnego ograniczenia od góry. Zgodne z OPZ byłoby zarówno łóżko o zakresie regulacji do 855 mm, jak i do 1000 mm czy 1200 mm. Zamawiający przypomina, że opis przedmiotu zamówienia sporządza się w sposób jednoznaczny
i wyczerpujący, umożliwiający porównanie złożonych ofert, co więcej na etapie postępowania zapis ten nie był kontrowersyjny, ani nie mógł być niejednoznaczny dla wykonawców, bo żaden z nich nie zapytał się o jego zmianę czy doprecyzowanie. Dodatkowo parametr pozbawiony jakiegokolwiek ograniczenia w jednym z kierunków przestaje pełnić funkcję opisową
i uniemożliwia ocenę, czy zaoferowany wyrób odpowiada przedmiotowi zamówienia, który opisał zamawiający;
- po trzecie z funkcji tolerancji w opisie przedmiotu zamówienia. Klauzula tolerancyjna nie jest jednostronnym dobrodziejstwem dla wykonawcy, lecz instrumentem, którym to zamawiający określa margines dopuszczalnej odmienności wyrobu od wzorca, jaki przyjął jako odpowiadający swoim potrzebom. Margines ten z natury działa symetrycznie, bo inaczej byłby nie tolerancją, lecz obniżeniem wymagania, do wyrażenia którego służy zwrot „minimum", w tym samym dokumencie wielokrotnie przez zamawiającego zastosowany (por. pkt III.5 OPZ). Przyjęcie, że ten sam symbol „±" raz oznacza granicę, a raz jej brak w zależności od kierunku, w którym parametr odbiega od wzorca, pozbawiałoby notację jakiegokolwiek dającego się ustalić znaczenia.

Zamawiający wyjaśnił, że w OPZ występują trzy odrębne techniki redakcyjne, a mianowicie:
a) wartość jednostronna ze zwrotem „maksymalnie" patrz. poz. 3: „maksymalnie 2240 × 1000 mm" - pułap, bez wartości nominalnej;
b) wartość jednostronna ze zwrotem „min." np. „koła o średnicy min. 125 mm" - próg, bez wartości nominalnej;
c) wartość nominalna z tolerancją dwustronną patrz. poz. 28: „od 350 do 770 mm (+/- 50 mm)" - pasmo dopuszczalnych odchyleń.
Przy dwóch pierwszych technikach zamawiający podał jedną wartość liczbową i słownie wskazał, czy stanowi ona próg, czy pułap, albowiem z samej liczby nie sposób tego odczytać. Przy technice trzeciej kierunek i wielkość dopuszczalnego odchylenia wynikają z samego symbolu „±", którego znaczenie jest powszechnie znane i jednoznaczne. Dodanie słowa „maksymalnie" byłoby zbędnym powtórzeniem treści już wyrażonej w zastosowanej technice redakcyjnej OPZ. Argumentacja odwołującego dowodzi zatem wyłącznie tego, że zamawiający redagował wymagania jednostronne przy użyciu słów, a wymagania dwustronne przy użyciu notacji matematycznej. Nie dowodzi natomiast, że notacja „(+/- 50

mm)" nie wyznacza górnej granicy, przeciwnie, samo istnienie odrębnej techniki dla wymagań jednostronnych potwierdza, że notacja tolerancyjna pełni inną funkcję.

Podnoszone przez odwołującego zarzuty, że „parametr nie znajduje uzasadnienia
w potrzebach zamawiającego" jest w swej istocie zarzutem wobec treści SWZ i OPZ, a nie wobec czynności badania i oceny ofert. Termin na jego podniesienie upłynął wraz z terminem zaskarżenia treści dokumentów zamówienia, dlatego należy uznać, że jest na tym etapie spóźniony. Zamawiający przypomniał także, że odwołujący z drogi zaskarżenia dokumentów zamówienia w pełni świadomie korzystał, albowiem w dniu 22 czerwca 2026 r. zakwestionował szereg parametrów dot. pakietu nr 1, poddając OPZ szczegółowej analizie i zaznaczając
w jego treści postanowienia uznane za ograniczające konkurencję, a KIO nadała tej sprawie sygnaturę akt KIO 3000/26. Jednakże parametru regulacji wysokości leża nie zakwestionował ani co do jego treści, ani co do rzekomej niejednoznaczności. Nie zwrócił się także
o wyjaśnienie treści SWZ w tym zakresie w toku prowadzonego postępowania.

Zdaniem zamawiającego odwołujący nie może obecnie, po dokonaniu czynności odrzucenia oferty, domagać się, aby Krajowa Izba Odwoławcza dokonała oceny celowości postanowienia OPZ, którego w przewidzianym terminie nie zaskarżył. Prowadziłoby to do obejścia terminów zawitych i podważenia pewności warunków zamówienia.

Zamawiający również przypomniał, że podstawą odrzucenia oferty odwołującego jest art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, którego hipoteza obejmuje wyłącznie niezgodność treści oferty
z warunkami zamówienia. Czynność ta polega na zestawieniu oświadczenia wykonawcy
z brzmieniem wymaganym przez zamawiającego. Zamawiający na etapie badania ofert jest związany treścią SWZ w takim samym stopniu jak wykonawcy i nie wolno mu odstąpić od wymagania dlatego, że najtańsza oferta go nie spełnia. Przyjęcie stanowiska odwołującego oznaczałoby, że legalność odrzucenia zależy od wykazania celowości każdego wymagania przy badaniu każdej oferty, co przekreślałoby wiążący charakter dokumentów zamówienia.

Ponadto ciężar wykazania, że parametr jest nieuzasadniony i ogranicza konkurencję, spoczywa na odwołującym. Zdaniem zamawiającego odwołujący nie przedstawił żadnego dowodu na tę okoliczność, a przeciwdowód wynika z akt sprawy, albowiem w pakiecie nr 1 złożono ofertę w pełni spełniającą sporny parametr (oferta przystępującego w zakresie 395–775 mm), a z instrukcji używania załączonej do oferty przez samego odwołującego wynika, że łóżka oferowanej rodziny występują w konfiguracjach o różnym zakresie wysokości, zależnym od doboru kół.

Izba zważyła, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie. Istota sporu pomiędzy stronami sprowadzała się do ustalenia znaczenia wymagania określonego przez zamawiającego w poz. 28 Szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia, zgodnie z którym wymagana była „Regulacja elektryczna wysokości leża, w zakresie od 350 mm do 770 mm (+/- 50 mm)”, oraz oceny czy zaoferowanie przez odwołującego łóżka o zakresie regulacji wysokości leża od 400 mm do 855 mm odpowiadało tak określonemu wymaganiu.

W ocenie Izby stanowisko zamawiającego, zgodnie z którym zaoferowany przez odwołującego parametr pozostawał niezgodny z warunkami zamówienia, było prawidłowe. W pierwszej kolejności należy wskazać, że treść poz. 28 OPZ nie może być interpretowana w sposób proponowany przez odwołującego, tj. jako określająca wyłącznie minimalny zakres funkcjonalności, który oferowane urządzenie powinno obejmować, bez jednoczesnego wyznaczenia maksymalnej dopuszczalnej wysokości leża. Taka wykładnia nie znajduje oparcia w literalnym brzmieniu wymagania.

Zamawiający posłużył się sformułowaniem „w zakresie od 350 mm do 770 mm”, a następnie dopuścił tolerancję „+/- 50 mm”. Użycie pojęcia „zakres” wraz ze wskazaniem jego dolnej
i górnej wartości granicznej oznacza wyznaczenie przedziału, w którym powinien mieścić się zaoferowany parametr. Z kolei oznaczenie tolerancji „+/- 50 mm” określa dopuszczalną wielkość odstępstwa od wartości wskazanych przez zamawiającego. Nie sposób przyjąć, że znak „+” pozbawiony jest znaczenia w odniesieniu do górnej wartości zakresu albo że dopuszcza jej przekroczenie w dowolnym stopniu.

W konsekwencji wartość 770 mm, przy uwzględnieniu dodatniej tolerancji wynoszącej 50 mm, wyznaczała górną dopuszczalną granicę parametru na poziomie 820 mm. Zaoferowanie urządzenia, którego maksymalna wysokość leża wynosi 855 mm, oznaczało przekroczenie tej granicy o 35 mm.

Nie przekonała Izby argumentacja odwołującego, zgodnie z którą zaoferowane łóżko spełnia wymaganie zamawiającego z tego względu, że jego regulacja ma charakter płynny i możliwe jest zatrzymanie leża na każdej wysokości pośredniej, w tym na poziomie 770 mm lub 820 mm. Okoliczność ta nie usuwa stwierdzonej niezgodności. Zamawiający nie określił bowiem wyłącznie punktów wysokości, które łóżko powinno umożliwiać osiągnąć, lecz określił zakres regulacji wraz z

dopuszczalną tolerancją jego wartości granicznych.

Stanowisko odwołującego prowadziłoby w istocie do zastąpienia ustanowionego przez zamawiającego wymagania innym wymaganiem, zgodnie z którym wystarczające byłoby, aby zakres regulacji oferowanego urządzenia obejmował przedział wymagany w OPZ. Takiej treści dokumentom zamówienia nie sposób jednak przypisać. Gdyby zamawiający zamierzał określić wyłącznie minimalny wymagany zakres regulacji, mógł posłużyć się sformułowaniem wskazującym na minimalny charakter parametru, czego w poz. 28 OPZ nie uczynił.

Nie zasługuje również na uwzględnienie argument odwołującego, że dla ustanowienia nieprzekraczalnej górnej granicy zamawiający powinien był posłużyć się wyrażeniem „maksymalnie" albo „nie więcej niż". Sposób redakcji poszczególnych parametrów OPZ był zróżnicowany, co samo w sobie nie prowadzi do wniosku, że wyłącznie użycie słowa „maksymalnie" mogło ustanowić górną granicę dopuszczalnego parametru. W przypadku poz. 28 funkcję tę pełniło łączne zastosowanie wartości granicznej oraz oznaczenia tolerancji „+/- 50 mm".

Za trafne Izba uznała w tym zakresie stanowisko zamawiającego, że w OPZ zastosowano odmienne sposoby określania parametrów: wymagania jednostronne, oznaczane jako wartości minimalne lub maksymalne, oraz wymagania określające wartość albo zakres nominalny wraz z dwustronną tolerancją. Nie ma podstaw do uznania, że zastosowanie drugiej z wymienionych technik powoduje, iż jedna ze stron określonej tolerancji przestaje obowiązywać.

Przyjęcie wykładni odwołującego prowadziłoby ponadto do trudnych do zaakceptowania konsekwencji. Skoro bowiem wartość 820 mm nie stanowiłaby górnej granicy dopuszczonej przez zamawiającego, to nie istniałaby żadna inna granica, po przekroczeniu której zaoferowany parametr należałoby uznać za niezgodny z OPZ. Tym samym, kierując się stanowiskiem odwołującego, należałoby uznać za zgodne z wymaganiem również łóżko
o maksymalnej wysokości leża wynoszącej 1000 mm, 1200 mm czy więcej, o ile urządzenie umożliwiałoby zatrzymanie leża na wysokościach znajdujących się w przedziale wskazanym przez zamawiającego. Taki rezultat pozostawałby w sprzeczności zarówno z językowym znaczeniem spornego postanowienia, jak i z użyciem przez zamawiającego oznaczenia tolerancji.

Nie miało przy tym decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia czy zaoferowanie zakresu regulacji szerszego od wymaganego może być w określonych okolicznościach uznawane za funkcjonalność korzystniejszą dla użytkownika. Przedmiotem oceny Izby w niniejszym postępowaniu nie była celowość ustalenia przez zamawiającego maksymalnej wysokości leża na określonym poziomie, lecz zgodność treści oferty odwołującego z obowiązującymi dokumentami zamówienia.

Na etapie badania i oceny ofert zarówno zamawiający, jak i wykonawcy pozostają związani ostateczną treścią warunków zamówienia. Zamawiający nie jest uprawniony do odstąpienia od ustanowionego wymagania tylko dlatego, że zaoferowane przez wykonawcę rozwiązanie może być przez tego wykonawcę oceniane jako równoważne, korzystniejsze albo zapewniające szerszą funkcjonalność. Prowadziłoby to do dokonywania po upływie terminu składania ofert modyfikacji sposobu oceny zgodności oferowanego przedmiotu zamówienia
z OPZ.

Z tego samego względu bez znaczenia dla oceny zgodności oferty pozostawała przedstawiona przez odwołującego opinia techniczna w zakresie, w jakim miała ona wykazać, że łóżko zachowuje bezpieczeństwo i funkcjonalność również przy wysokości 855 mm, a personel może zatrzymać leże na wysokości 820 mm. Okoliczności te nie zmieniają treści oświadczenia ofertowego odwołującego, zgodnie z którym zaoferowany zakres regulacji wynosi od 400 mm do 855 mm. Opinia techniczna może potwierdzać właściwości oferowanego urządzenia, nie może natomiast prowadzić do zmiany treści wymagania wynikającego z OPZ.

Izba nie podzieliła również argumentacji odwołującego dotyczącej rzekomej niejednoznaczności postanowienia poz. 28 OPZ. Odwołujący jest profesjonalnym uczestnikiem rynku zamówień publicznych, a jak wynika z materiału sprawy, na wcześniejszym etapie postępowania korzystał ze środków ochrony prawnej wobec postanowień OPZ, które uważał za ograniczające konkurencję. Pomimo tego nie zakwestionował spornego parametru ani nie wystąpił o jego wyjaśnienie przed upływem terminu składania ofert.

Jeżeli zatem odwołujący uważał, że ustalenie górnej granicy regulacji wysokości leża jest nieuzasadnione potrzebami zamawiającego, nadmierne lub ograniczające konkurencję, powinien był zakwestionować odpowiednie postanowienie dokumentów zamówienia
w terminie przewidzianym ustawą Pzp. Postępowanie odwoławcze dotyczące późniejszej czynności odrzucenia oferty nie może służyć przywróceniu wykonawcy możliwości kwestionowania wymagań OPZ, których nie zaskarżył we właściwym czasie.

W tym kontekście bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostawały także podnoszone przez odwołującego okoliczności dotyczące wcześniejszego przebiegu postępowania i zarzucanego preferowania rozwiązań oferowanych przez przystępującego. Przedmiotem rozpoznania
w niniejszej sprawie była zgodność z ustawą Pzp konkretnej czynności zamawiającego polegającej na odrzuceniu oferty odwołującego. Okoliczność, że wcześniejsze postanowienia OPZ były przedmiotem odrębnego postępowania odwoławczego, nie powoduje, że wykonawca może na etapie badania ofert zaoferować przedmiot niespełniający wymagania wynikającego z ostatecznej, obowiązującej treści OPZ.

Izba nie stwierdziła także naruszenia art. 223 ust. 1 ustawy Pzp. Treść oferty odwołującego
w spornym zakresie była jednoznaczna. Odwołujący sam wskazał w formularzu, że oferowany zakres regulacji wysokości leża wynosi od 400 mm do 855 mm. Zamawiający nie miał zatem wątpliwości wymagającej wyjaśnienia, jaki parametr został zaoferowany. Ewentualne wezwanie na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy Pzp nie mogłoby prowadzić do zastąpienia zaoferowanego zakresu 400–855 mm zakresem odpowiadającym wymaganiu OPZ ani do przyjęcia odmiennego sposobu rozumienia warunków zamówienia wyłącznie na potrzeby oceny oferty odwołującego.

Wyjaśnienia treści oferty nie mogą bowiem prowadzić do jej zmiany w zakresie mającym znaczenie dla stwierdzenia zgodności oferowanego przedmiotu z wymaganiami zamawiającego. Skoro z samej oferty oraz dokumentów złożonych przez odwołującego wynikał maksymalny poziom 855 mm, zamawiający dysponował informacją wystarczającą do dokonania oceny oferty.

W konsekwencji Izba uznała, że zamawiający prawidłowo zastosował art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp. Treść oferty odwołującego pozostawała niezgodna z warunkami zamówienia
w zakresie parametru określonego w poz. 28 OPZ, a stwierdzona niezgodność dotyczyła właściwości oferowanego przedmiotu zamówienia i nie mogła zostać usunięta w drodze wyjaśnień treści oferty.

Nie potwierdził się również zarzut naruszenia art. 16 pkt 1–3 ustawy Pzp. Zasady równego traktowania wykonawców i przejrzystości wymagają właśnie, aby zamawiający stosował wobec wszystkich wykonawców wymagania wynikające z dokumentów zamówienia
w jednakowy sposób. Dopuszczenie po terminie składania ofert rozwiązania wykraczającego poza określoną w OPZ tolerancję prowadziłoby natomiast do odstąpienia od uprzednio ustalonych warunków oceny ofert i mogłoby naruszać sytuację wykonawców, którzy przygotowując swoje oferty, kierowali się literalnym brzmieniem OPZ.

Za niezasadny Izba uznała także zarzut naruszenia art. 17 ust. 1 ustawy Pzp. Zasada efektywności nie uprawnia zamawiającego do wyboru oferty niezgodnej z warunkami zamówienia wyłącznie z tego względu, że jest ona tańsza lub oferowany produkt posiada określone dodatkowe funkcjonalności. Efektywność udzielania zamówień musi być realizowana w granicach przepisów ustawy i warunków zamówienia. Cena oferty odwołującego oraz twierdzenie o szerszej funkcjonalności oferowanego urządzenia nie mogły zatem sanować niezgodności jego parametrów z OPZ.

Wobec prawidłowego odrzucenia oferty odwołującego nie potwierdził się również zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 ustawy Pzp. Skoro oferta odwołującego podlegała odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, nie mogła uczestniczyć w dalszym etapie oceny
i wyboru oferty najkorzystniejszej. Odwołujący nie wykazał zatem, aby wybór oferty przystępującego był następstwem zarzucanego zamawiającemu naruszenia przepisów ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że żaden z zarzutów odwołania nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zamawiający prawidłowo uznał, że zaoferowanie łóżka o zakresie regulacji wysokości leża od 400 mm do 855 mm pozostaje niezgodne z wymaganiem poz. 28 OPZ, przewidującym zakres od 350 mm do 770 mm
z tolerancją +/- 50 mm, i w konsekwencji prawidłowo odrzucił ofertę odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Mając powyższe na uwadze, Izba orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 557 oraz art. 574 ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. poz. 2437).
Z powołanej normy prawnej wynika jednoznacznie, że do kosztów postępowania odwoławczego zalicza się uzasadnione koszty stron postępowania odwoławczego, zatem wydatki na dojazd nie były konieczne dla udziału zamawiającego w zdalnej rozprawie.

Przewodnicząca: ……..……